

بررسی اثربخشی درمان شناختی رفتاری بر سازگاری روانی اجتماعی، هورمون کورتیزول و تنظیم شناختی هیجان در بیماران عروق کرونر قلب

Evaluation of the effectiveness of cognitive-behavioral therapy on psychosocial adjustment, cortisol and cognitive emotion regulation in patients with coronary heart disease

Golnaz Seifollahzadeh

PhD Student in Health Psychology, Department of Psychology, UAE Branch, Islamic Azad University, Dubai, United Arab Emirates.

Mohammad Hatami (Corresponding author)

Faculty Member of the Department of Clinical Psychology, Faculty of Psychology, Kharazmi University, Tehran, Iran.
Email: hatami513@gmail.com

Hassan Ahadi

Faculty Member, Faculty of Psychology, Allameh Tabatabai University, Tehran, Iran

Mohammad Ghaffarinejad

Cardiovascular Surgeon, Shahid Rajaei Cardiovascular Center.

Abstract

Aim: The aim of this study was to evaluate the effectiveness of cognitive-behavioral therapy on psychosocial adjustment, cortisol levels and cognitive emotion regulation in patients with coronary heart disease. **Method:** For this purpose, 30 women from 30 to 50 years old with cardiovascular disease referred to Shahid Rajaei Hospital in Tehran were selected by convenience sampling method and According to the input criteria to the experimental and control groups (15 people in each group). Cognitive-behavioral testing received cognitive-behavioral therapy in 6 sessions and the control group did not receive any intervention.

Results: The results of the data showed through repeated measures analysis of variance that cognitive-behavioral intervention on improving psychosocial adjustment, reducing cortisol in vascular patients Coronation of the heart and improvement of cognitive emotion regulation were significantly more effective than the control group in both post-test and follow-up stages. **Conclusion:** Cognitive-behavioral therapy is effective in improving patients' psychosocial adjustment and has a significant effect on improving cognitive emotion regulation.

Keywords: Psychosocial adjustment, Cortisol hormone, Cognitive emotion regulation, Cognitive-Behavioral Therapy, Coronary artery disease patients.

گلناز سیف‌الله زاده

دانشجوی دکترای روانشناسی سلامت، گروه روانشناسی، واحد امارات، دانشگاه آزاد اسلامی، دبی، امارات متحده عربی.

محمد حاتمی (نویسنده مسئول)

عضو هیات علمی گروه روانشناسی بالینی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

حسن احدی

عضو هیات علمی دانشکده روانشناسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

محمد غفاری نژاد

چراغ قلب و عروق، مرکز قلب و عروق شهید رجایی

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی درمان شناختی رفتاری بر سازگاری روانی اجتماعی، میزان هورمون کورتیزول و تنظیم شناختی هیجان در بیماران عروق کرونر قلبی طرح‌ریزی شده است. روشن: پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه آزمایشی (با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون-چند گروهی با گروه گواه) بود. جامعه آماری از جامعه زنان ۳۰ تا ۵۰ ساله مبتلا به بیماری قلبی عروقی مراجعت کننده به بیمارستان شهید رجایی شهر تهران تعداد ۳۰ نفر به شیوه‌ی در دسترس انتخاب شدند و با توجه به ملاک‌های ورودی و خروجی در گروه آزمایش و کنترل (هر گروه ۱۵ نفر) قرار گرفتند. گروه آزمایش شناختی رفتاری طی ۶ جلسه درمان شناختی رفتاری را دریافت کرد و گروه کنترل هیچ مداخله‌ای را دریافت نکرد. یافته‌ها: نتایج داده‌ها از طریق تحلیل واریانس اندازه‌گیری مکرر نشان داد که مداخله شناختی رفتاری بر بهبود سازگاری روانی اجتماعی، کاهش هورمون کورتیزول در بیماران عروق کرونر قلب و بهبود تنظیم شناختی هیجان نسبت به گروه کنترل در هر دو مرحله پس از مون و پیگیری اثربخشی معناداری داشته است. نتیجه‌گیری: درمان شناختی رفتاری بر بهبود سازگاری روانی اجتماعی بیماران موثر بوده و در بهبود تنظیم شناختی هیجان اثربخشی معناداری داشته است.

کلمات کلیدی: سازگاری روانی اجتماعی، کورتیزول، تنظیم شناختی هیجان، درمان شناختی رفتاری، بیماری عروق کرونر قلب.

مقدمه

در میان تمام بیماری‌ها، بیماری‌های مزمن علت بسیاری از مرگ و میرها در سراسر جهان می‌باشد (یوهانس، ویلگوس، بالدوین، کونولی^۱، ۲۰۱۰). بیماری‌های مزمن بار اقتصادی و اجتماعی زیادی را درست در زمانی که بیمار بیشترین بهره‌وری را از لحاظ، اجتماعی و اقتصادی دارد است، بر جامعه تحمیل می‌کند. از این رو یکی از چالش‌های مهمی که سیستم‌های بهداشتی در قرن ۲۱ در سراسر جهان با آن مواجه می‌شوند، افزایش بار ناشی از بیماری‌های مزمن می‌باشد (روشا و فلک^۲، ۲۰۱۵). بیماری عروق کرونر قلب^۳ در اثر اجتماع پلاکت‌ها در عروق به وجود می‌آید و به دنبال این اتفاق جریان خون هم مسدود می‌شود و خطر حمله‌ی قلبی و سکته در فرد بیمار افزایش می‌یابد. عوامل خطرساز بیماری عروق کرونر قلب را می‌توان در سه گروه زیستی، روانی و اجتماعی قرار داد. متخصصان قلب و عروق، عوامل جسمانی شناخته شده‌ای را با بروز بیماری عروق مرتبط می‌دانند (خلیلی و همکاران، ۲۰۱۴). با وجود این، شواهد حاکی از آن است که این موارد حداکثر پنجاه درصد از بروز این بیماری را پیش‌بینی می‌کنند و عوامل جسمانی به تنها یک قادر به تبیین بروز و نیز تداوم بیماری کرونر قلب نیستند. از بین فاکتورهای بحث شده، امروزه توجه زیادی به مفهوم سازگاری روانی اجتماعی در بیماران قلبی به ویژه بیماران عروق کرونر قلبی شده است (برنت، دوسی و دمبو^۴، ۲۰۱۷). فرایند سازگاری با یک بیماری مزمن فرایندی پویاست که دائمًا تحت تاثیر محرك‌های فردی و محیطی قرار می‌گیرد، در این فرایند فرد مبتلا بایستی با چالش‌های فردی و محیطی مقابله نماید تا به درجه‌ی مطلوبی از سلامت جسمی روانی و اجتماعی رسیده و در نتیجه به سازگاری موفق دست یابد؛ بنابراین می‌توان گفت که دستیابی به سلامت در بیماری مزمن به وسیله برقراری سازگاری در ابعاد مختلف وجود بیمار (بعد جسمی، روانی و اجتماعی) امکان‌پذیر است (کاراتاس و بستانغلو^۵، ۲۰۱۷). از سوی دیگر سازگاری روانی اجتماعی^۶ بیماران به وسیله ماهیت غیرقابل پیش‌بینی بیماری، نظیر نیاز به بستری مجدد، درمان‌های تهاجمی و حتی مرگ ناگهانی به چالش کشیده شده است (ضیغمی، تجویدی و قاضی‌زاده، ۱۳۹۳) و بیماران قلبی به دلیل استرس‌های ناشی از بیماری نظیر استفاده از دارو، ظاهر فیزیکی تغییر یافته و محدودیت فعالیت در معرض خطر بالایی برای مشکلات سازگاری روانی اجتماعی هستند (رفیعی و علیپور، ۱۳۹۵). بنابراین عامل دیگری که می‌تواند بر شدت بیماری‌های قلبی و عروقی تاثیرگذار باشد، میزان استرسی است که فرد در طی اتفاقات روزمره متحمل می‌شود. هورمون کورتیزول^۷ که به هورمون استرس نیز شهرت دارد، معروفترین گلوکوکورتیکوئید^۸ بدن است که از غدد فوق کلیوی ترشح می‌شود (آرنوت^۹، ۱۳۹۱). کورتیزول به نوبه‌ی خود، در همه چیز نقش دارد، از چگونگی، استفاده‌ی بدن از گلوکز گرفته تا فشار خون و عملکرد سیستم ایمنی بدن. تولید کورتیزول اگر به میزان کم باشد، برای بدن مفید است اما میزان بالای کورتیزول در بدن یکی از عوامل خطر برای بیماری‌های قلبی عروقی است و

^۱. Yohannes, Willgoss, Baldwin, Connolly^۲. Rocha & Fleck^۳. Coronary heart disease^۴. Burnette, Duci, & Dhembbo^۵. Karataş, & Bostanoğlu^۶. Psychosocial adjustment^۷. Cortisol^۸. glucocorticoids^۹. Arnot

این حالت زمانی پدید می‌آید که فرد در معرض استرس طولانی مدت باشد (کلالات^۱، ۱۳۹۶). علاوه بر این، پیشرفت‌های نوین پزشکی، توجه متخصصان روان‌شناسی سلامت در رابطه با عوامل غیرزیستی بیماری‌های قلبی عروقی را به نقش عوامل هیجانی موثر در بروز و پیشرفت این بیماری معطوف ساخته است (یوسفی، اصغری و طغیانی، ۱۳۹۵). در بیماری‌های قلبی، هیجان‌ها (بیان یا سرکوب آن‌ها) از جمله عوامل روان‌شناختی موثر هستند که می‌توانند در بروز یا تشدید این بیماری سهم داشته باشند (آلداو، شیپز و گروس^۲، ۲۰۱۵). تنظیم هیجان به اعمالی اطلاق می‌شود که به منظور تغییر یا تعدیل تجربه‌ی هیجانی، ابراز هیجانی و شدت یا نوع تجارت هیجانی یا واقعه‌ی فراخوانده‌ی هیجان به کار می‌رond (کرینگ و اسلوان^۳، ۲۰۱۰). بنابراین با توجه به اینکه افرادی که سبک‌های شناختی ناسازگارانه دارند در برابر مشکلات هیجانی آسیب‌پذیرترند، نیاز هست که از تکنیک‌هایی روان‌شناختی استفاده کنند و از روش‌هایی بهره گیرند تا بتوانند بر این هیجانات فائق آمده و آنها را کنترل کنند.

در طی سال‌های اخیر درمان‌های روان‌شناختی متعددی برای بهبود وضعیت جسمانی و روانی بیماران قلبی عروقی به کار گرفته شده که یکی از این درمان‌ها که در کنار درمان‌های پزشکی به بهبود کیفیت زندگی این بیماران کمک بسیاری کرده، درمان‌شناختی رفتاری^۴ است (جانی و همکاران، ۲۰۱۸). درمان‌شناختی رفتاری یک رویکرد روان‌درمانی است که احساسات ناکارآمد، رفتارها، فرایندها و مضامین شناختی ناسازگارانه را از طریق شماری از روش‌های سیستماتیک، صریح و هدف‌مدار نشانه می‌گیرد. درمان‌شناختی رفتاری با تمرکز بر حل مسئله، عهده‌دار حل مشکلات به خصوصی می‌شود و در این رویکرد درمان‌گر با عمل‌گرایی تلاش می‌کند با کمک به مراجع در انتخاب استراتژی خاصی برای مواجهه با مشکل به او کمک کند (هاوتون، کرک، سالکووسکیس و کلارک^۵، ۲۰۱۹). هدف اصلی درمان‌شناختی رفتاری این است که با تغییر و اصلاح شیوه‌ی تفکر و رفتار، احساسات فرد را تغییر دهد. درمان‌شناختی رفتاری می‌تواند به مردم برای حل مشکلات مربوط به سلامت جسمانی، اجتماعی، شغلی و عاطفی‌شان کمک کند. در حقیقت درمان‌شناختی رفتاری با بهره‌گیری از تحقیقات و پژوهش‌های مختلف علمی نشان داد که بیشتر مشکلات روانی و اختلالات احساسی به خاطر باورها و طرز فکر کنونی افراد به وجود می‌آیند (موتابی و فتی، ۱۳۹۷).

ادیبات پژوهشی نشان دهنده‌ی اثربخشی درمان‌شناختی رفتاری بر متغیرهای یاد شده هستند که از میان آنها می‌توان به ریوال، هاپکینسون، کلارک اسمیت و لن^۶ (۲۰۱۸) اشاره کرد که طی یک فراتحلیل دریافتند که درمان‌شناختی رفتاری در کاهش اضطراب، استرس بیماران قلبی عروقی به طور معناداری موثر است و به عنوان یک مراقبت بالینی استاندارد باید مورد توجه قرار گیرد.

همچنین نتایج پژوهش جزایری، گلدن و گروس^۷ (۲۰۱۷) نشان داد که درمان‌شناختی رفتاری باعث افزایش تنظیم هیجانی مثبت و کاهش تنظیم هیجانی منفی می‌گردد. سویچ و همکاران^۸ (۲۰۱۷) نیز دریافتند که درمان‌شناختی رفتاری

^۱. Kalat

^۲. Aldao, Sheppes, & Gross

^۳. Kring & Sloan

^۴. cognitive behavioral therapy

^۵. Hawton, Creek, Salkovskiss, clarck

^۶. Reavell, Hopkinson, Clarkesmith & Lane

^۷. Goldin & Gross

^۸. Suveg

باعث بهبود سازگاری اجتماعی در جوانان مبتلا به اختلال اضطراب اجتماعی شد. رونسینک و همکاران^۱ (۲۰۱۶) نیز دریافتند که در بزرگسالان مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر، وقتی درمان‌شناختی رفتاری با دارو درمانی همراه می‌شود به میزان بیشتری هورمون کورتیزول را نسبت به زمانی که فقط دارو دریافت می‌کنند، کاهش می‌دهد. نتایج تحقیق سااب^۲ و همکارانش (۲۰۰۹) نشان داد که اضافه نمودن آموزش گروهی شناختی رفتاری به درمان انفرادی، منجر به کاهش پیامدهای پژشکی و همچنین اضطراب و افسردگی در این بیماران می‌شود. همچنین شوشتري، محمدرضائي و طاهری (۱۳۹۵) در پژوهش خود نشان دادند که گروه درمانی شناختی رفتاری بر بهبود تنظیم هیجانی زنان مطلقه به طور معناداري موثر است. عبدالزاده و محمدی فر (۱۳۹۵) در پژوهشی دریافتند که در گروه آزمایشي، راهبردهای تنظیم هیجان مسئله محور، راهبردهای شناختی متتمرکز بر برنامه‌ريزی، بازنگری و ارزیابی مجدد به صورت مثبت افزایش داشته است. و در تنظیم هیجانات منفی نیز کاهش محسوس در استفاده از پاسخ‌های مقابله‌ای هیجان‌مدار، راهبردهای شناختی خود سرزنش‌گر، نشخوار ذهنی، فاجعه‌آمیزکردن مشاهده گردید. لذا می‌توان گفت تنظیم هیجانات نتيجه مداخلات درمانی بوده است. محمودی، محمدخانی، غباری بناب و باقری (۱۳۹۵) نیز دریافتند که گروه درمانی شناختی رفتاری می‌تواند استفاده از راهبردهای مقابله با استرس سازگار را افزایش و استفاده از راهبردهای مقابله با استرس ناسازگار را در خویشاوندان مراقبت‌کننده مبتلایان به آلزایمر کاهش دهد. صمدزاده، پورشریفی و باباپور خیرالدین (۱۳۹۵) در پژوهشی با هدف بررسی اثربخشی درمان‌شناختی رفتاری بر سازگاری روانی اجتماعی با بیماری و نشانه‌های افسردگی در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ دریافتند که این نوع درمان موجب افزایش سازگاری روانی اجتماعی با بیماری و کاهش نشانه‌های افسردگی در افراد مبتلا به دیابت نوع ۲ می‌شود. همچنین کازرانی (۱۳۹۵) به بررسی اثربخشی درمان‌شناختی رفتاری بر کاهش اضطراب، افسردگی و استرس بیماران قلبی زن در کرمانشاه پرداخته و دریافت که گروه درمانی شناختی رفتاری تاثیری مثبت بر کاهش اضطراب و افسردگی و استرس دارند و نتایج این پژوهش ضرورت بکارگیری درمان‌های روان‌شناختی در کنار درمان‌های متداول دارویی برای بیماران قلبی عروقی را نشان می‌دهند. جمشیدزه‌ی، اصغری ابراهیم آبادی مشهدی و دانش ثانی (۱۳۹۵) در پژوهشی با عنوان اثربخشی درمان‌شناختی رفتاری در کاهش اضطراب، نگرانی و حمله‌ی وحشت‌زدگی در بیماران قلبی دریافتند که این نوع درمان در کاهش اضطراب، استرس و نگرانی و کاهش حمله‌ی وحشت‌زدگی در این بیماران به طور معناداري موثر بوده است. بیاضی، احمدی، فتی و دانش ثانی (۱۳۹۱) در پژوهشی دریافتند که این برنامه‌ی درمانی موجب کاهش استرس و تنش در بیماران کرونری قلب مزمن می‌شود.

با توجه به آمار شیوع و بروز بیماری‌های قلبی و اثرات نامطلوبی که این بیماری‌ها بر عملکرد فیزیکی، روانی و اجتماعی دارند. توجه به سازگاری روانی اجتماعی، میزان استرس و سطح کورتیزول و تنظیم هیجانی این بیماران برای بهبود بیماری اهمیت می‌یابد. لذا مطالعه حاضر طراحی گردید تا به این سوال پاسخ دهد که آیا درمان‌شناختی رفتاری در سازگاری روانی اجتماعی، میزان کورتیزول و تنظیم شناختی هیجان در بیماران عروق کرونر قلب اثربخش است؟ اميد که نتایج حاصل در بهبود خدمات ارایه شده به بیماران قلبی موثر باشد.

¹. Rosnick

². Saab

روش

پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه‌آزمایشی (با طرح پیش‌آزمون- پس‌ازمون با گروه گواه و پیگیری) است. جامعه‌ی آماری پژوهش شامل کلیه‌ی بیماران عروق کرونر قلب با دامنه‌ی سنی ۳۰ تا ۵۰ سال بود که در شش ماهه‌ی دوم سال ۱۳۹۷ به مرکز درمانی شهید رجایی شهر تهران مراجعه کردند و بیماری قلبی آنها محرز گردیده است. از جامعه‌ی آماری مذکور به منظور ارزیابی تفاوت دو درمان با احتمال خطای ۵٪ پس از کسب مجوزهای لازم از طریق فراخوان از بیماران قلبی مراجعه کننده به مرکز درمانی شهید رجایی دعوت به همکاری گردید و تعداد ۳۰ نفر انتخاب شده و به طور تصادفی در ۲ گروه ۱۵ نفره گمارده شدند. ملاک‌های ورود به گروه شامل تشخیص قطعی نارسایی قلبی عروقی توسط متخصص قلب و ثبت در پرونده‌ی بیمار، نداشتن بیماری‌های مزمن جسمی دیگر، نداشتن اختلالات روانی محور یک و دو راهنمای تشخیصی و اماری اختلالات روانی (**DSM5**)، داشتن حداقل سطح تحصیلات دبیلم و دامنه‌ی سنی بین ۳۰ تا ۵۰ سال بود. ملاک خروج از گروه نیز شامل مصرف انواع مواد مخدر و الکل، مصرف داروهای روان‌پزشکی، ابتلا به بیماری‌های روانی مزمن نظیر انواع روان‌پریشی، عدم تمایل به شرکت یا انصراف از ادامه کار و شرکت نکردن بیش از یک جلسه در جلسات گروه درمانی بود.

ابزار

پرسشنامه تنظیم شناختی هیجان: این پرسشنامه توسط گارنفسکی و همکاران (۲۰۰۱) ساخته شد و دارای ۳۶ گویه (۹ خرده مقیاس) است و بر اساس مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرتی از ۱ (هرگز) تا ۵ (همیشه) نمره گذاری می‌شود. در تحقیق گارنفسکی و همکاران (۲۰۰۱) پایایی راهبردهای مثبت، منفی و کل شناختی با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۹۱، ۰/۸۷ و ۰/۹۳ به دست آمده است. پایایی این آزمون در ایران نیز مورد تایید قرار گرفته است و با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای هر کدام از زیرمقیاس‌ها می‌باشد. همچنین، در تحقیق بالزاروتی، جیمز و گراس (۲۰۱۰) روایی ساختاری پرسشنامه راهبردهای تنظیم شناختی هیجان در نمونه‌ی ایتالیایی در حد مطلوبی گزارش شده است. روایی ساختاری این مقیاس در ایران با استفاده از تحلیل عامل تاییدی مورد تایید قرار گرفته است (عبدی، ۱۳۸۶). ضرایب روایی حاصل از تحلیل مواد برای مقیاس راهبردهای شناختی مثبت تنظیم هیجان در طیف ۰/۲۳ تا ۰/۸۶ و برای مقیاس راهبردهای شناختی منفی تنظیم هیجان در طیف ۰/۱۸ تا ۰/۶۳ است. خرده مقیاس‌های تنظیم شناختی هیجانی مثبت در این پرسشنامه شامل پذیرش (۴ماده) (فکر می‌کنم که باید قبول کنم که چنین حادثه‌ای اتفاق افتاده است)، بازتمرکز مثبت (۵ماده) (فکر می‌کنم که حادثه‌ای بدتر از این هم، می‌توانست اتفاق بیفتد)، باز ارزیابی مثبت (۵ماده) (فکر می‌کنم که باید موقعیت را پذیرم)، تمرکز مجدد بر روی برنامه ریزی (۳ماده) (مدام با این مسئله فکر می‌کنم که آن چه را که من تجربه کرده‌ام، چقدر وحشتناک است) و رسیدن به یک دورنمای (۳ماده) (به اشتباهات و خطایایی که در این مسئله داشتم، فکر می‌کنم) است. همچنین خرده مقیاس‌های تنظیم شناختی هیجانی منفی شامل مقصود دانستن خود (۳ماده) (به اشتباهات و خطایایی که در این مسئله داشتم، فکر می‌کنم)، مقصود دانستن دیگران (۴ماده) (به اشتباهات و خطایایی که دیگران در این رابطه انجام داده‌اند، فکر می‌کنم)، فاجعه سازی (۴ماده) (بیشتر اوقات فکر می‌کنم ان چه که من تجربه کرده‌ام، بدترین چیزی است که می‌تواند برای هر

فرد اتفاق بیفت) و نشخوار فکری (۵ ماده) (به خودم می‌گوییم که در زندگی چیزهای بدتری هم هست) است. در پژوهش حاضر میزان آلفای کرونباخ $\alpha = 0.79$ به دست آمد.

مقیاس سازگاری روانی اجتماعی: مقیاس سازگاری روانی اجتماعی شامل ۴۶ سؤال است که در یک مقیاس چهار درجه‌ای (صفراً تا سه) شامل هفت حوزه‌ی جهت‌گیری مراقبت بهداشتی، محیط شغلی، محیط خانه، روابط جنسی، گستره روابط خانوادگی، محیط اجتماعی و درماندگی روانشناختی است. در مطالعه اصلی پایابی با استفاده از آلفای کرونباخ برای هر یک از زیر مقیاس‌های ذکر شده به ترتیب $0.47, 0.77, 0.76, 0.83, 0.62, 0.80, 0.85$ گزارش شده است. روایی سازه این مقیاس با استفاده از تحلیل عاملی اکتشافی به روش چرخش واریماکس حاکی از آن بود که این هفت مؤلفه در مجموع 63% و هر یک از زیر مقیاس‌ها به ترتیب $18\%, 10\%, 9\%, 8\%, 7\%, 7\%$ کل مقیاس را تبیین می‌کنند (دروگیتس و دروگیتس، ۱۹۹۰). شیوه‌ی نمره‌گذاری در پرسشنامه سازگاری روانی اجتماعی به این صورت است که هر چه نمره‌ی فرد در این پرسشنامه بالاتر باشد، سازگاری روانی اجتماعی پایین‌تری دارد. در پژوهش حاضر میزان آلفای کرونباخ $\alpha = 0.83$ به دست آمد.

کیت کورتیزول بزاقی: برای اندازه‌گیری غلظت کورتیزول بزاقی از کیت کورتیزول شرکت **IBL** آلمان مدل **RE52611** (با حساسیت $0.03 \mu\text{g/dl}$ یا 3 ng/ml) به روش الایزا استفاده شد. بدین‌منظور نمونه بزاق آزمودنی‌ها در دو نوبت پیش‌آزمون و پس‌آزمون اندازه‌گیری شد. برای سنجش سطح کورتیزول بزاقی، پس از ثبت اطلاعات بالینی و جمعیتی افراد از انها خواسته شد ۹۰ دقیقه قبل از نمونه‌گیری از خوردن و آشامیدن و مسوک زدن اجتناب کنند و ۱۰ تا ۱۵ دقیقه قبل از شروع نمونه‌گیری دهان خود را با نصف لیوان آب سرد بشویند و پس از پنج دقیقه حدود ۲ تا ۳ میلی‌لیتر از بزاق غیرتحریکی خود را به درون لوله‌های مخصوص آزمایش منتقل کنند. با توجه به اینکه ترشح کورتیزول از ریتم شبانه‌روزی پیروی می‌کند، زمان نمونه‌گیری در هر دو مرحله یکسان بود (در ساعت ۱۰ تا ۱۲ صبح، نزدیک اوج سطح کورتیزول سرم) و نمونه در محیطی ارام جمع‌آوری شد. با توجه به یکسان بودن زمان نمونه‌گیری اثر ریتم شبانه‌روزی بر ترشح هورمون‌ها کنترل شد. در تمام مراحل، نمونه‌های بزاقی جمع‌آوری شده به سرعت فریز و در اسرع وقت به آزمایشگاه منتقل شدند. پس از جمع‌آوری بزاق نمونه‌ها تا زمان انجام آزمایش‌ها در لابراتوار در دمای -20°C درجه سانتیگراد منجمد شدند. در روز آزمایش ابتدا نمونه‌ها در دمای اتاق قرار گرفتند تا از حالت فریز درآیند، سپس نمونه‌ها در دستگاه سانتریفیوژ کلمنت با سرعت 2000 دور در دقیقه سانتریفیوژ شدند تا مخاط موجود در آنها ته نشین شود. غلظت کورتیزول با استفاده از مایع شفاف موجود در لوله‌ها اندازه گیری شد. تمام نمونه‌های بزاقی در شرایط یکسان محیطی (زمان و مکان و آزمایشگر) آزمایش شدند.

روش اجرا

در مطالعه حاضر پس از انتخاب هدفمند و داوطلبانه اعضای گروه نمونه که در بخش معرفی نمونه ارائه شد، و به دنبال گمارش نمونه اولیه به یک گروه آزمایش (شامل گروه درمانی شناختی رفتاری) و یک گروه کنترل، اجرای پژوهش به عنوان اجرای گروه درمانی وارد گردید.

طرح درمان شناختی رفتاری بر مبنای مدل درمان شناختی رفتاری معرفی شده توسط موتابی و فتی (۱۳۹۷)، هاوتون و همکاران (۱۳۹۷) و لدلی، مارکس و هیمبرگ (۱۳۹۴) طراحی گردید. شرکت کنندگان گروه درمان شناختی رفتاری در ۶ جلسه‌ی یک و نیم ساعته شرکت کردند. محتوای جلسات آموزشی به اختصار در جداول شماره ۱ آورده شده است.

جدول ۱. خلاصه محتوای جلسات درمان شناختی رفتاری گروهی

جلسات	محتوا
۱	معارفه و آشنایی با قوانین و اعضا گروه و ساختار جلسات، انجام پیش آزمون، معرفی منطق زیربنایی برنامه شناختی رفتاری گروهی، آموزش مدل ABC و بحث درباره رایطه افکار، احساسات و رفتار
۲	بحث درباره ریشه‌ها و عوامل درونی و بیرونی ایجاد کننده استرس و اضطرابی تکلیف خانگی (ثبت چرخه فکر، حس رفتار در منزل) ارزیابی تکالیف خانگی، شناسایی افکار خودآیند منفی، انجام تمرین گروهی یادآوری چند رویداد هیجانی اخیر و جایگزینی انها بر اساس مدل ABC
۳	ارزیابی و شناخت خطاهای غیر منطقی و تکیک پیکان رو به پایین، شناسایی خطاهای غیر منطقی در برگ افکار ثبت شده، فن القای خلق و افکار جهت درک بهتر مدل شناختی و ABC، آموزش تن آرامی برای کاهش برانگیختگی جسمی در موقع استرس ژا و هیجان‌های منفی، تکلیف خانگی (انجام تمرین تن آرامی و ادامه ثبت افکار روزانه و شناسایی خطاهای غیر منطقی و استفاده از تکیک پیکان رو به پایین برای شناسایی باورهای بنیادین)
۴	ارزیابی تکلیف خانگی، آموزش تکنیک بررسی شواهد برای مقابله با افکار خودآیند منفی و تمرین تکیک به صورت گروهی، تکلیف خانگی (لیست کردن افکار روزانه و استفاده از تکیک بررسی شواهد در جهت چالش با باورهای بنیادین)
۵	ارزیابی تکلیف خانگی، آموزش تصویر سازی ذهنی در جهت چالش خیالی با مفروضه‌ها و باورهای بنیادین، آموزش مهارت‌های ارتباطی و الگوهای مخرب ارتباطی و آموزش سبک ارتباطی صحیح، تکلیف خانگی (انجام تکنیک تصویر سازی ذهنی به صورت روزانه، به کار گیری مهارت‌های ارتباطی)
۶	ارزیابی تکلیف خانگی، آموزش فن حل مساله (صورت‌بندي مساله، ارائه راه حل، ارزیابی راه حل‌ها، بارم‌بندی، انتخاب راه حل و اجرای آن، پسخوراند)، تمرین به کار گیری فن حل مساله در مسائل و ارتباطات روزمره، تمرین خانگی (به کار گیری مهارت حل مساله در جهت مسائل روزمره و ثبت در برگه مخصوص)
	ارزیابی تکلیف خانگی، مرور کلی مهارت‌های یاد گرفته شده، مقایسه افکار و راهبردهای پیش از درمان با افکار و راهبردها و مهارت‌های آموخته شده در جلسات درمان در جهت یکپارچه‌سازی درمان، انجام پس آزمون

داده‌ها با استفاده از روش‌های توصیفی و استنباطی چندگانه‌ای مورد تحلیل قرار گرفتند. در سطح توصیفی شاخص‌های گرایش مرکزی و پراکندگی (میانگین، انحراف معیار) برای گروه‌های پژوهش در پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری ارائه شدند. در سطح استنباطی برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر برای بررسی داده‌ها و فرضیه‌های پژوهش استفاده شد. این تحلیل‌ها به کمک نرم افزار اس پی اس اس ۲۴ انجام گردید.

ملاحظات اخلاقی: رعایت و حفظ رازداری نسبت به شرایط و اطلاعات شرکت‌کنندگان، استفاده از داده‌های حاصل از اجرای پژوهش فقط در راستای اهداف پژوهش، عدم استفاده از اجبار برای شرکت یا ادامه مشارکت در پژوهش.

یافته‌ها

دامنه‌ی سنی افراد شرکت کننده در این پژوهش بین ۳۰ تا ۵۰ سال بود 51% کل شرکت‌کنندگان زن و 49% مرد بودند و دامنه تحصیلات بین دیپلم تا فوق لیسانس متغیر بود. قبل از اجرای آزمون تحلیل وواریانس اندازه‌گیری مکرر به بررسی پیش‌فرض‌های اجرای تحلیل کوواریانس می‌پردازیم. نتایج آزمون کولموگروف-اسمیرنوف نشان می‌دهد که توزیع سازگاری روانی اجتماعی ($Z=0/173$, $P=0/123$)، کورتیزول ($Z=0/200$, $P=0/100$) و تنظیم شناختی هیجان منفی ($Z=0/116$, $P=0/151$) و مثبت ($Z=0/113$, $P=0/184$) در پیش آزمون نرمال می‌باشد. بنابراین پیش‌فرض اول رعایت می‌گردد. مفروضه‌ی برابری واریانس‌ها با استفاده از آزمون لوین برای متغیرهای سازگاری روانی اجتماعی،

$F=2.961, 3.006, 1.846, 1.054, P>0.05$ کورتیزول، تنظیم شناختی هیجان مثبت و منفی برقرار و به ترتیب برابر با (0) بود. بنابراین اجرای آزمون تحلیل وواریانس اندازه گیری مکرر مجاز می‌باشد.

جدول ۲- نتایج تحلیل واریانس اندازه گیری تکرار شده (مکرر) برای عامل درون‌گروهی (پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری) و تعامل عامل درون‌گروهی و عامل بین گروهی (گروه کنترل و آزمایش) برای سازگاری روانی اجتماعی

نوع تحلیل	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	ضریب F	معناداری	مجذور سهمی اتا
با رعایت فرض کرویت	۴۸۳/۲۸۹	۲	۲۴۱/۶۴۴	۱۸۱/۷۷۴	۰/۰۰۰	۰/۸۶۷
گرین هاوس-گیزر	۴۸۳/۲۸۹	۱/۷۹۳	۲۶۹/۶۰۴	۱۸۱/۷۷۴	۰/۰۰۰	۰/۸۶۷
هاین-فلت	۴۸۳/۲۸۹	۱/۹۷۶	۲۴۴/۶۱۸	۱۸۱/۷۷۴	۰/۰۰۰	۰/۸۶۷
حد پائین	۴۸۳/۲۸۹	۱/۰۰۰	۴۸۳/۲۸۹	۱۸۱/۷۷۴	۰/۰۰۰	۰/۸۶۷
با رعایت فرض کرویت	۴۰۴/۲۶۷	۲	۲۰۲/۱۳۳	۱۵۲/۰۵۳	۰/۰۰۰	۰/۸۶۷
گرین هاوس-گیزر	۴۰۴/۲۶۷	۱/۷۹۳	۲۲۵/۵۲۱	۱۵۲/۰۵۳	۰/۰۰۰	۰/۸۶۷
هاین-فلت	۴۰۴/۲۶۷	۱/۹۷۶	۲۰۴/۶۲۱	۱۵۲/۰۵۳	۰/۰۰۰	۰/۸۶۷
حد پائین	۴۰۴/۲۶۷	۱/۰۰۰	۴۰۴/۲۶۷	۱۵۲/۰۵۳	۰/۰۰۰	۰/۸۶۷

نتایج آزمون بونفرونی برای مقایسه دو به دو گروههای پژوهش در متغیر سازگاری روانی اجتماعی

گروه درمان شناختی رفتاری	گروه مورد مقایسه	تفاوت میانگین‌ها	خطای استاندارد	معناداری
پیش آزمون	پس آزمون	۴/۴۶۷ [*]	۰/۲۷۴	۰/۰۰۰
پیش آزمون	پیگیری	۵/۲۶۷ [*]	۰/۳۴۵	۰/۰۰۰
پس آزمون	پیگیری	۰/۸۰۰	۰/۰۲۹	۰/۰۱۸

چنان‌که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، نشان می‌دهد که بین پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری در دو درمان شناختی رفتاری و گروه کنترل تفاوت معنادار وجود دارد. نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی برای مقایسه جفتی دو نمرات پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری در گروه درمان شناختی رفتاری در متغیر سازگاری روانی اجتماعی ارائه شده است.

چنان‌که مشاهده می‌شود، بین نمرات پیش‌آزمون سازگاری روانی اجتماعی با نمرات پس‌آزمون و پیگیری این متغیر در گروه درمان شناختی رفتاری تفاوت معنادار وجود دارد ($p<0.05$). بنابراین با توجه به نتایج ارائه شده در جدول، درمان شناختی رفتاری بر سازگاری روانی اجتماعی در بیماران کرونر قلبی (در دو مرحله پس‌آزمون و پیگیری) موثر است.

جدول ۳- نتایج تحلیل واریانس اندازه‌گیری تکرار شده (مکرر) برای عامل درون‌گروهی (پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری) و تعامل عامل درون‌گروهی و عامل بین گروهی (گروه کنترل و آزمایش) برای کورتیزول

نمره	نوع تحلیل	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	ضریب F	معناداری	مجذور سهمی اتا
۷۹	با رعایت فرض کرویت	۸۴/۹۲۹	۲	۴۲/۴۶۵	۶۹/۳۴۶	۰/۰۰۰	۰/۷۱۲
۷۸	گرین هاوس-گیز	۸۴/۹۲۹	۱/۸۱۴	۴۶/۸۲۷	۶۹/۳۴۶	۰/۰۰۰	۰/۷۱۲
۷۷	هاین-فلت	۸۴/۹۲۹	۲	۴۲/۴۶۵	۶۹/۳۴۶	۰/۰۰۰	۰/۷۱۲
۷۶	حد پائین	۸۴/۹۲۹	۱	۸۴/۹۲۹	۶۹/۳۴۶	۰/۰۰۰	۰/۷۱۲
۷۵	با رعایت فرض کرویت	۶۲۷/۴۹۵	۲	۳۱۲/۷۴۸	۳۱۲/۳۵۸	۰/۰۰۰	۰/۸۴۸
۷۴	گرین هاوس-گیز	۶۲۷/۴۹۵	۱/۸۱۴	۳۴۵/۹۷۷	۳۱۲/۳۵۸	۰/۰۰۰	۰/۸۴۸
۷۳	هاین-فلت	۶۲۷/۴۹۵	۲	۳۱۲/۷۴۸	۳۱۲/۳۵۸	۰/۰۰۰	۰/۸۴۸
۷۲	حد پائین	۶۲۷/۴۹۵	۱	۶۲۷/۴۹۵	۳۱۲/۳۵۸	۰/۰۰۰	۰/۸۴۸
نتایج آزمون بونفرونی برای مقایسه دو به دو گروه‌های پژوهش در متغیر کورتیزول							
گروه درمان شناختی رفتاری	گروه مورد مقایسه	نفاوت میانگین‌ها	خطای استاندارد	معناداری	نمره	نوع تحلیل	مجذور سهمی اتا
پیش آزمون	پس آزمون	۲/۳۷۸°	۰/۲۲۶	۰/۰۰۰	۷۹	با رعایت فرض کرویت	۰/۷۱۲
پیش آزمون	پیگیری	۱/۲۶۹°	۰/۲۰۷	۰/۰۰۰	۷۸	گرین هاوس-گیز	۰/۷۱۲
پس آزمون	پیگیری	-۱/۱۰۸°	۰/۱۶۹	۰/۰۰۰	۷۷	هاین-فلت	۰/۷۱۲

برای متغیر کورتیزول، چنان‌که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، بین پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری در دو گروه درمان شناختی رفتاری و گروه کنترل تفاوت معنادار وجود دارد. نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی برای مقایسه جفتی گروه آزمایش (درمان شناختی رفتاری) و گروه کنترل در متغیر کورتیزول ارائه شده است. چنان‌که مشاهده می‌شود، بین نمرات پیش ازمون متغیر کورتیزول با نمرات پس‌آزمون و پیگیری این متغیر در گروه مصاحبه انگیزشی تفاوت معنادار وجود دارد ($p < 0.05$). بنابراین با توجه به نتایج ارائه شده در جدول، درمان شناختی رفتاری بر کاهش میزان کورتیزول خون در بیماران کرونر قلبی (در دو مرحله پس‌آزمون و پیگیری) موثر است.

جدول ۴- نتایج تحلیل واریانس اندازه‌گیری تکرار شده (مکرر) برای عامل درون‌گروهی (پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری) و تعامل عامل درون‌گروهی و عامل بین گروهی (گروه کنترل و آزمایش) برای تنظیم هیجانی مثبت

مجدور سه‌می اتا	معناداری	F	ضریب	میانگین مجدورات	درجه آزادی	مجموع مجدورات	نوع تحلیل	نحوه نحوه	نحوه
۰/۸۹۴	۰/۰۰۰	۲۳۶/۶۴۹	۷۹۰/۱۴۴	۱۵۸۰/۲۸۹	۲	با رعایت فرض کرویت			
۰/۸۹۴	۰/۰۰۰	۲۳۶/۶۴۹	۱۲۵۲/۶۴۶	۱۵۸۰/۲۸۹	۱/۱۶۸	گرین هاوس-گیز			
۰/۸۹۴	۰/۰۰۰	۲۳۶/۶۴۹	۱۲۸۳/۰۰۶	۱۵۸۰/۲۸۹	۱/۲۳۲	هاین-فلت			
۰/۸۹۴	۰/۰۰۰	۲۳۶/۶۴۹	۱۵۸۰/۲۸۹	۱۵۸۰/۲۸۹	۱	حد پائین			
۰/۸۵۶	۰/۰۰۰	۱۶۶/۴۳۳	۵۵۵/۷۰۰	۱۱۱۱/۴۰۰	۲	با رعایت فرض کرویت			
۰/۸۵۶	۰/۰۰۰	۱۶۶/۴۳۳	۹۵۱/۳۰۱	۱۱۱۱/۴۰۰	۱/۱۶۸	گرین هاوس-گیز			
۰/۸۵۶	۰/۰۰۰	۱۶۶/۴۳۳	۹۰۲/۳۲۴	۱۱۱۱/۴۰۰	۱/۲۳۲	هاین-فلت			
۰/۸۵۶	۰/۰۰۰	۱۶۶/۴۳۳	۱۱۱۱/۴۰۰	۱۱۱۱/۴۰۰	۱	حد پائین			

نتایج آزمون بونفرونی برای مقایسه دو به دو گروه‌های پژوهش در متغیر تنظیم هیجانی مثبت

گروه درمان شناختی رفتاری	گروه مورد مقایسه	تفاوت میانگین‌ها	خطای استاندارد	معناداری
پیش آزمون	پس آزمون	-۹/۰۶۷ ^۰	۰/۵۷۸	۰/۰۰۰
پیش آزمون	پیگیری	-۸/۷۰۰ ^۰	۰/۵۴۵	۰/۰۰۰
پس آزمون	پیگیری	۰/۳۶۷	۰/۱۹۰	۰/۱۹۱

* $p < 0/05$ ** $p < 0/01$

برای متغیر تنظیم هیجانی مثبت، چنان‌که در جدول ۴ مشاهده می‌شود، بین پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری در دو گروه درمان شناختی رفتاری و گروه کنترل تفاوت معنادار وجود دارد. نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی برای مقایسه جفتی گروه آزمایش (درمان شناختی رفتاری) و گروه کنترل در متغیر تنظیم هیجانی مثبت ارائه شده است. چنان‌که مشاهده می‌شود، بین نمرات پیش‌آزمون متغیر تنظیم هیجانی مثبت با نمرات پس‌آزمون و پیگیری این متغیر در گروه درمان شناختی رفتاری تفاوت معنادار وجود دارد ($p < 0/05$). همچنین در ادامه به بررسی اثربخشی درمان شناختی رفتاری بر تنظیم هیجانی منفی پرداخته می‌شود.

جدول ۵- نتایج تحلیل واریانس اندازه‌گیری تکرار شده (مکرر) برای عامل درون‌گروهی (پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری) و تعامل عامل درون‌گروهی و عامل بین‌گروهی (گروه کنترل و آزمایش) برای تنظیم هیجانی منفی

نوع تحلیل	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	ضریب F	معناداری	مجذور سهمی اتا
با رعایت فرض کرویت	۱۰۱۰/۹۵۶	۲	۵۰۵/۴۷۸	۵۶/۱۰۰	۰/۰۰۰	۰/۶۶۷
گرین هاوس-گیزر	۱۰۱۰/۹۵۶	۱/۶۶۶	۶۰۶/۹۱۹	۵۶/۱۰۰	۰/۰۰۰	۰/۶۶۷
هاین-فلت	۱۰۱۰/۹۵۶	۱/۸۲۲	۵۵۴/۹۷۱	۵۶/۱۰۰	۰/۰۰۰	۰/۶۶۷
حد پائین	۱۰۱۰/۹۵۶	۱/۰۰۰	۱۰۱۰/۹۵۶	۵۶/۱۰۰	۰/۰۰۰	۰/۶۶۷
با رعایت فرض کرویت	۱۱۸۶/۴۶۷	۲	۵۹۳/۲۳۳	۶۵/۸۳۹	۰/۰۰۰	۰/۷۰۲
گرین هاوس-گیزر	۱۱۸۶/۴۶۷	۱/۶۶۶	۷۱۲/۲۸۶	۶۵/۸۳۹	۰/۰۰۰	۰/۷۰۲
هاین-فلت	۱۱۸۶/۴۶۷	۱/۸۲۲	۶۵۱/۳۱۹	۶۵/۸۳۹	۰/۰۰۰	۰/۷۰۲
حد پائین	۱۱۸۶/۴۶۷	۱/۰۰۰	۱۱۸۶/۴۶۷	۶۵/۸۳۹	۰/۰۰۰	۰/۷۰۲
نتایج آزمون بونفرونی برای مقایسه دو به دو گروه‌های پژوهش در متغیر تنظیم هیجانی منفی						
گروه درمان شناختی رفتاری	گروه مورد مقایسه	خطای استاندارد	تفاوت میانگین‌ها	معناداری	پیش آزمون	پیش آزمون
پس آزمون	پس آزمون	۷/۶۳۳ [*]	۰/۶۱۸	۰/۰۰۰	۰/۶۶۷	۰/۶۶۷
پیگیری	پیگیری	۶/۴۳۳ [*]	۰/۹۲۰	۰/۰۰۰	۰/۷۳۳	۰/۷۳۳
پس آزمون	پس آزمون	-۱/۲۰۰	۰/۷۵۸	۰/۰۰۰		

برای متغیر تنظیم هیجانی منفی، چنان‌که در جدول ۵ مشاهده می‌شود، بین پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری در دو گروه درمان شناختی رفتاری و گروه کنترل تفاوت معنادار وجود دارد. نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی برای مقایسه جفتی گروه آزمایش (درمان شناختی رفتاری) و گروه کنترل در متغیر تنظیم هیجانی منفی ارائه شده است.

چنان‌که مشاهده می‌شود، بین نمرات پیش ازمنون متغیر تنظیم هیجانی منفی با نمرات پس‌آزمون و پیگیری این متغیر در گروه درمان شناختی رفتاری تفاوت معنادار وجود دارد ($p < 0.05$). بنابراین با توجه به نتایج ارائه شده در جدول، درمان شناختی رفتاری بر تنظیم شناختی هیجان (مثبت و منفی) در بیماران کرونر قلبی (در دو مرحله پس‌آزمون و پیگیری) موثر است.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی درمان شناختی رفتاری بر سازگاری روانی اجتماعی، هورمون کورتیزول و تنظیم شناختی هیجان در بیماران عروق کرونر قلب انجام گرفت.

براساس فرضیه تحقیق نشان داد که درمان شناختی رفتاری بر سازگاری روانی اجتماعی، میزان کورتیزول و تنظیم شناختی هیجان در بیماران کرونر قلبی موثر بوده است. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های ریوال، هاپکینسون، کالارک اسمیت و لن (۲۰۱۸)، جزایری، گلدین و گروس (۲۰۱۷)، سویچ و همکاران (۲۰۱۷)، رزنیک و همکاران (۲۰۱۶)، پونسغورد، لی، وانگ و مک کی (۲۰۱۶)، فرامرزی و همکاران (۲۰۱۳) و ساب و همکارانش (۲۰۰۹)، شوستری، محمد رضائی و طاهری (۱۳۹۵)، محمودی، محمد خانی، غباری بناب و باقری (۱۳۹۵)، صمدزاده، پورشیری و باباپور خیرالدین (۱۳۹۳)، و کازرانی (۱۳۹۵)، در مورد اثربخشی درمان شناختی رفتاری بر متغیرهای سازگاری روانی اجتماعی، میزان هورمون کورتیزول و تنظیم شناختی هیجان همسو بوده است.

برطبق نظریه هاوتون، کیس و کلارک (۲۰۱۸) باید گفت از آنجا که افزایش سطح سازگاری روانی-اجتماعی اهمیت زیادی در رفتارهای خود مراقبتی دارد، درمان رفتاری شناختی با افزایش اطلاعات، موانع شناختی مربوط به نگرش و خودمدیریتی را برطرف کرده و به بهبود سازگاری روانی-اجتماعی و به تبع آن بهبود رفتارهای خودمراقبتی منجر می‌شود. جنبه‌های گوناگون درمان بیماری قلبی سازگاری فرد با بیماریش را با مشکلاتی مواجه می‌سازد. از آنجا که بیماری قلبی نیازمند روش‌های مراقبتی مختص خود است و لازم است رفتارهای خود مراقبتی توسط فرد بیمار انجام گیرد باعث ایجاد اختلال در نقش‌های تثبیت شده، روند زندگی و ناتوانی در انجام وظایف شده که به نوبه خود باعث می‌شود این افراد در سازگاری دچار مشکل می‌شوند. می‌توان گفت از مهمترین عوامل تأثیرگذار بر میزان و نحوه سازگاری بیماران با شرایط جدید، باورها و نگرش آنان نسبت به بیماری و همچنین ارزیابی آنها از بیماری خود می‌باشد. سازگاری با بیماری مزمن نیازمند تغییرات رفتاری، شناختی و اجتماعی می‌باشد. درمان شناختی-رفتاری با به چالش کشیدن افکار فرد و کاهش خطاها شناختی مربوط به بیماری سعی در تغییر باورها و نگرش فرد در مورد بیماری دارد که این تغییر باور کمک شایانی در پذیرش موقعیت و شرایط جدید می‌کند.

همچنین بر اساس نظریه لدلی، مارکس و هیمبرگ (۲۰۱۵) این درمان با اجرای تکنیک‌های شناختی به مراجعت در شناسایی افکار خودآیند و ناکارآمد کمک کرده و با زیر سوال بردن این افکار، آنها به چالش می‌کشاند و در نهایت در این درمان سعی می‌شود باورهای سازگارانه و کارآمدی جایگزین گردد. بدین ترتیب در تبیین این یافته می‌توان عنوان داشت که بیمار درباره موقعیت و شرایط کنونی برداشتی جدید کسب کرده که به نوبه خود پذیرش این موقعیت جایگزین رفتارهای اجتنابی فرد می‌شود که نتیجه این برداشت جدید و پذیرفتن آن، افزایش رفتارهای خود مراقبتی بیمار است. چنین رویکردی ممکن است به طور ویژه برای بیمارانی سودمند باشد که در تلاششان برای سازگاری با شرایط مربوط به بیماری، شکست‌های مکرر داشته‌اند و بر این اساس دارای این باور هستند که نمی‌توانند یا توانایی کمی دارند که با مقتضیات موقعیت به وجود آمده به طور بسته مقابله کنند؛ به عبارتی دیگر آن‌هایی که در خصوص اثربخشی کنترل خودشان بر شرایط بیماری، باورهایی به شدت منفی دارند، انتخاب مناسبی هست. با توجه به آنچه بیان شد درمان شناختی رفتاری با اجرای تکنیک‌های رفتاری (همچون تمرین تن آرامی، حل مساله، مهارت ارتباطی) و شناختی (همچون شواهد تایید کننده و رد کننده، پیکان رو به پایین، تصویرسازی ذهنی) به تنظیم هیجانی، مدیریت موقعیت استرس‌زا، ایجاد حمایت اجتماعی و رفتارهای خود مراقبتی منجر می‌شود و ماهیت مشارکتی آن به افزایش سازگاری روانی اجتماعی بیماران منجر می‌گردد. بنابراین در تبیین اثربخشی درمان شناختی رفتاری بر سازگاری روانی اجتماعی، پایین آمدن میزان هورمون کورتیزول (و کاهش استرس) در بیماران عروق کرونر قلب می‌توان به این نکته اشاره کرد که در مداخله‌های شناختی رفتاری بیماران به این دلیل بهبود می‌یابند که از تفکرات منفی و ناسازگارانه خود فاصله گرفته و در فعالیت‌های مربوط به سبک زندگی سالم شرکت می‌کنند و از این طریق آنها به احساس کنترل و تسلط دست می‌یابند. تکنیک‌های مربوط به تن آرامی، کاهش و کنترل تنفس باعث ایجاد تغییرات فیزیولوژیکی و به موازات آن کاهش فعالیت سیستم سمپاتیک شده که در این شرایط فرد تنفس کمتری را احساس می‌کند و این به نوبه خود باعث کاهش هرچه بیشتر سطح کورتیزول در بیماران می‌گردد. در این مطالعه آموزش تن آرامی، آگاه‌سازی و

آشنا کردن افراد با سبک زندگی مربوط به بیماری قلبی، موجب کاهش اضطراب بیماران گردید. تکنیک‌های درمان شناختی-رفتاری بر ارزیابی شناختی حوادث استرس‌زا و اقدامات مقابله‌ای مرتبط با این ارزیابی‌ها در تعیین پاسخ به استرس نقش مهمی ایفا می‌کنند. این درمان با هدف ایجاد تغییر در شیوه‌های ناسازگارانه تفکر، احساسات و رفتار و با بهره‌مندی از تکنیک است. تکنیک‌های تن آرامی به افراد کمک می‌کند تا موقعیت‌هایی را که در آن‌ها استرس ایجاد می‌کند، شناسایی کنند و پس از آن، از راهبردهای مقابله‌ای برای رو برو شدن با این موقعیت‌ها استفاده کنند. اصلاح ارزیابی‌های شناختی و بهبود مهارت‌های مقابله‌ای و تمرین‌های ارائه شده برای تلفیق تکنیک‌های آموخته شده با موقعیت‌های زندگی واقعی هم می‌تواند به کاهش استرس و در نتیجه کاهش سطح کورتیزول منجر شود. درمان شناختی رفتاری شرکت کنندگان را به تکنیک‌های گوناگون مجهز می‌کند و با افزایش خزانه رفتاری و شناختی بیماران می‌تواند از تکنیک‌ها به منظور کاهش استرس استفاده کنند.

همچنین فرضیه تحقیق نشان داد درمان شناختی رفتاری بر سازگاری روانی اجتماعی در بیماران کرونر قلبی (در دو مرحله پس آزمون و پیگیری) تاثیر دارد و این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های نریمانی، عمامی و سبحانی (۱۳۹۴)، شایق و تجربه کار (۱۳۹۴)، صمدزاده، پورشریفی و باباپور خیرالدین (۱۳۹۳)، بیک محمدی، ترخان و اکبری (۱۳۹۱)، قاسمی پور، بهرامی، عباس پور و پورشریفی (۱۳۹۰)، باقرزاده، آرین فر و اربابی (۱۳۹۱)، سویج و همکاران (۲۰۱۷)، ساب و همکاران (۲۰۰۹) همسو بود که همگی بر تاثیر معنادار درمان شناختی رفتاری بر سازگاری روانی و اجتماعی و سلامت روان در گروه‌های مختلف بیماران اشاره داشته‌اند.

بایلینگ، مک کب و انتونی (۲۰۱۶) تاکید داشتند باورهایی چون بایدگرایی - چراگرایی، پ्रطاقتی در برابر ناکامی، آموزش چگونگی و چرایی پذیرش غیر مشروط دنیا خود و دیگران توانسته است بر میزان استقامت و ایستادگی این افراد افزوده تا بتوانند سرسرختی بیشتری را در این شرایط دشوار نشان دهند و در برابر ناکامی‌ها کمتر آسیب‌پذیر شوند و بدین‌سان مشکلات اجتماعی و رفتاری کمتری را نشان دهند. همین طور تغییر این باورهای با استفاده از بازسازی شناختی و تکنیک‌هایی چون شواهد تایید کننده و رد کننده و همین طور تکنیک وکیل مدافع و تکنیک مزايا و معایب رفتاری همچون مهارت حل مسئله توانسته است قدرت سازگاری و انطباق‌پذیری این بیماران را افزایش دهد و به آنها یاری رساند که در مواجهه با مشکلات زندگی، بهتر فائق آمده و بدین‌سان کمتر ناسازگاری اجتماعی را نشان دهند. همچنین در این روش بیمار تشویق می‌شود تا رابطه میان افکار خودآیند منفی و احساسات منفی خود را به عنوان فرضیه‌هایی که باید به بوته‌ی آزمایش گذاشته شود تلقی نموده و از رفتارهایی که برآیند افکار خودکار منفی است، به عنوان محکی برای ارزیابی اعتبار یا درستی آن افکار بهره گیرد.

همین‌طور هیمبرگ و مارکس (۲۰۱۵) بیان داشتند که درمان شناختی رفتاری می‌کوشد که درمان جو را به نوعی تجربه همکارانه تشویق نماید و طی آن از تجارب خود بیمار در یک رشته آزمایش‌های رفتاری به منظور ارزیابی درستی و نادرستی آن باورها سود برد. شرکت در چنین جلساتی می‌تواند بسیاری از تحریفات شناختی از قبیل بایدها و الزامات

را تصحیح و به جای آن واژه‌های گاهی اوقات را جایگزین کند. فرد را از حالت گزینش شخصی و استنباطهای شخصی خارج و او را نسبت به محیط منعطف‌تر می‌کند و باعث کاهش ناسازگاری می‌شود.

بر استناد بر نظریه‌ها در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت که درمان شناختی رفتاری همواره بر در ایجاد بینش، شناخت و تغییر نگرش افراد، در طی زمان مداخله تاکید دارد، درمان شناختی رفتاری به افراد کمک می‌کند تا باورهای نادرست را که به خلق و رفتارهای معین منجر می‌شود، اصلاح کنند. بدین ترتیب در این درمان، یادگیری بازسازی شناختی، بیماران را قادر ساخت تا بر جنبه‌های مثبت زندگی نیز تمکن کنند و بتوانند به طور موثرتری از حمایت دیگران استفاده کنند و عوامل مخل سلامت روان را شناسایی نموده و برطرف نمایند و در نهایت روابط اجتماعی بالاتری داشته باشند و در نتیجه سازگاری روانی اجتماعی بالاتری را بروز دهند.

به‌طورکلی مداخله‌های شناختی رفتاری با جایگزین کردن الگوهای سازگاری در فرد، به وی امکان می‌دهند که دارای خزانه‌ی رفتاری گسترده‌تری در مواجهه با موقعیت باشد و در واکنش به مشکلات با برنامه ریزی مناسب‌تری عمل کند. بنابراین با استفاده از مداخله‌های شناختی و رفتاری بهتر می‌توان از استرس افراد دچار بیماری‌های قلبی عروقی کاست. درمان شناختی رفتاری به اعضای گروه کمک می‌کند تا بتوانند با تغییر افکار و احساسات به تغییر رفتارهای نامطلوب خود پردازند. همچنین این درمان بر این اعتقاد است که فرآیندهای شناختی معیوب و باورهای غیرمنطقی علت اساسی رفتارهای ناسازگارانه افراد است، پس هم به تغییر فرآیندهای شناختی می‌پردازد و هم به مهارت‌های رفتاری و مقابله‌ای سازمان یافته مثل مهارت‌های اجتماعی، مهارت‌های گفتگوی بین فردی و آرامش عضلانی. بنابراین درمان‌گران شناختی رفتاری معتقدند درمانجو باید در جلسات درمانی مجهز به مهارت‌های رفتاری و مقابله‌ای سازمان یافته شود و به طور عملی بیاموزد که در برابر رویدادهای استرس‌آفرین زندگی چگونه برخورد کند. در این صورت است که می‌تواند رفتارهای سازگارانه‌تری در محیط زندگی خود داشته باشد.

از جمله محدودیت‌های به وجود آمده در این پژوهش می‌توان به نگرش آزمودنی‌ها به آزمون‌های مورد استفاده، میزان همکاری آنها با پژوهشگر و میزان صداقت و علاقه‌ی آنها به پاییندی و اجرای کامل موارد آموزشی و عدم اطمینان کامل از انجام تکالیف منزل توسط شرکت‌کنندگان بود. همچنین باید در نظر داشت که گروه نمونه پژوهش حاضر را بیماران قلبی مراجعه‌کننده به مرکز درمانی در شهر تهران تشکیل داده‌اند، به همین دلیل لازم است تا در تعیین نتایج جانب احتیاط رعایت شود. همچنین پیشنهاد می‌شود که برای پژوهش‌های آتی با ایجاد شرایط لازم، تمرینات درمانی در حوزه هر دو نوع درمان در مواردی که به تشخیص درمان‌گر لازم است، با حضور درمان‌گر در مرکز مورد تائید و پیگیری قرار گیرد و ادامه یابد تا از این طریق مهارت‌آموزی در این حوزه و امکان استفاده از مزایای این روش‌های درمانی تسهیل گردد. همچنین با توجه به نتایج به دست آمده در حوزه تأثیر گروه درمانی شناختی رفتاری بر بهبود عملکرد بیماران قلبی عروقی، لذا پیشنهاد می‌شود این درمان برای بهبود کیفیت زندگی این افراد در جنبه‌های دیگر نیز به صورت گسترده اجرا شود. همچنین می‌توان افرادی را که نیازمند درمان انفرادی هستند شناسایی کرد و قبل از ورود به گروه، درمان را به صورت انفرادی به این افراد ارائه داد تا تأثیر گروه درمانی پس از آن و یا به همراه آن، مضاعف گردد.

منابع

- آرنوت، رابت. (۱۳۹۱). هفت روش پیشگیری و درمان بیماری های قلبی. ترجمه مجید نجفی زینی و رسامک امینی. تهران: انتشارات کتابدرمانی.
- جانی، مصطفی؛ صالحی، بهمن؛ آل یاسین، علی؛ داودی، حسین. (۱۳۹۶). اثربخشی گروه درمانی شناختی رفتاری بر کیفیت زندگی در بیماران قلبی و عروقی. مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اراک، ۲۰(۳)، ۲۲-۳۰.
- رفیعی، حسین؛ علیپور، راضیه. (۱۳۹۵). ارتباط سلامت معنوی، سازگاری روانی اجتماعی و بیماری در بیماران بستری در بخش قلب مرکز آموزشی درمانی بعلی سینا قزوین در سال ۹۵ گزارش طرح پژوهشی مصوب دانشگاه علوم پزشکی قزوین.
- شوشتري، آزاده؛ محمدرضاني، علی؛ طاهری، الهام. (۱۳۹۵). اثربخشی گروه درمانی شناختی رفتاری بر تنظيم هيچانی، باورهای فراشناختی و نشخوار فکری زنان مطلقه. مجله اصول بهداشت روانی، ۱۸(۶)، ۳۲۱-۳۲۸.
- صمدزاده، نسیم؛ پورشریفي، حمید؛ باباپور خيرالدين، جليل. (۱۳۹۳). بررسی اثربخشی درمان شناختی رفتاری بر سازگاری روانی اجتماعی با بیماری و نشانه های افسردگی در افراد مبتلا به دیابت نوع ۲. فصلنامه مطالعات روان شناسی بالینی، ۵(۱۷)، ۷۷-۹۶.
- ضیغمی محمدی، شراره؛ تجویدی، منصوره؛ قاضی زاده، شراره. (۱۳۹۳). رابطه بین سلامت معنوی با کیفیت زندگی و سلامت روان جوانان مبتلا به بتا تالاسمی مازور. فصلنامه علمی پژوهشی خون، ۱۱(۲)، ۱۴۷-۱۵۴.
- کاizarانی، فاطمه. (۱۳۹۵). اثر بخشی گروه درمانی شناختی رفتاری بر کاهش اضطراب و افسردگی بیماران قلبی زن در شهر کرمانشاه، سومین همایش ملی راهکارهای توسعه و ترویج علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره و آموزش در ایران. تهران، انجمن توسعه و ترویج علوم و فنون بنیادین، کالات، جیمز. (۱۳۹۶). فیزیولوژی اعصاب و غدد. ترجمه هادی بحیرایی. تهران: انتشارات ارسباران.
- لدلی، دروراث؛ مارکس، برایان؛ هیمبرگ، ریچارد. (۱۳۹۴). رفتار درمانی شناختی برای تازه کارها. تهران: انتشارات ارجمند.
- لیهی، رابت. (۱۳۹۸). تکنیک های شناخت درمانی (راهنمای کاربردی برای متخصصان بالینی). ترجمه حسن حمیدپور. تهران: ارجمند. (تاریخ انتشار اثر به زبان اصلی، ۲۰۱۷).
- محمودی، معصومه؛ محمدخانی، پروانه؛ غباری بناب، باقر؛ باقری، فریبرز. (۱۳۹۵). اثربخشی گروه درمانی شناختی-رفتاری بر راهبردهای مقابله با استرس در خویشاوندان مراقبت‌کننده مبتلایان به آنزايم. سالمندان: مجله سالمندان ایران، ۱۱(۱)، ۹۰-۲۰۱.
- موتابی، فرشته؛ فتنی، لادن. (۱۳۹۷). راه و رسم درمانگری در نظریه شناختی رفتاری. تهران: نشر شهریور.
- هاوتون، کیت کیس؛ پال و کلارک، کرک (۱۳۹۷). رفتار درمانی شناختی. ترجمه حبیب الله قاسم زاده. تهران: ارجمند.
- یوسفی، رحیم؛ اصغری، حمید؛ طغیانی، الهه. (۱۳۹۵). مقایسه ای طرحواره های ناسازگار اولیه و تنظیم شناختی هیچان در بیماران قلبی و افراد عادی. مجله علوم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی زنجان، ۲۴(۱۰)، ۱۳۰-۱۴۳.

- Aldao, A., Sheppes, G., & Gross, J. J. (2015). Emotion regulation flexibility. *Cognitive Therapy and Research*, 39(3), 263-278.
- Burnette, D., Duci, V., & Dhembo, E. (2017). Psychological distress, social support, and quality of life among cancer caregivers in Albania. *Psycho-oncology*, 26(6), 779-786.
- Jazaieri, H., Goldin, P. R., & Gross, J. J. (2017). Treating social anxiety disorder with CBT: Impact on emotion regulation and satisfaction with life. *Cognitive Therapy and Research*, 41(3), 406-416.
- Karataş, T., & Bostanoglu, H. (2017). Perceived social support and psychosocial adjustment in patients with coronary heart disease. *International journal of nursing practice*, 23(4), e12558.
- Khalili, D., Sheikhholeslami, F. H., Bakhtiyari, M., Azizi, F., Momenan, A. A., & Hadaegh, F. (2014). The incidence of coronary heart disease and the population attributable fraction of its risk factors in Tehran: a 10-year population-based cohort study. *PloS one*, 9(8), e105804.
- Kring, A. M., & Sloan, D. M. (2010). Emotion regulation in psychopathology: A transdiagnostic approach to etiology and treatment. New York, NY: Guilford Press.
- Krompinger, JW, Moser, JS, & Simons, RF (2008). Modulations of the electrophysiological response to pleasant stimuli by cognitive reappraisal. *Emotion*, 8, 132-137.
- Reavell, J., Hopkinson, M., Clarkesmith, D., & Lane, D. A. (2018). Effectiveness of Cognitive Behavioral Therapy for Depression and Anxiety in Patients with Cardiovascular Disease: A Systematic Review and Meta-Analysis. *Psychosomatic medicine*, 80(8), 742-753.

- Rocha, N. S. D., & Fleck, M. P. (2010). Evaluation of quality of life in adults with chronic health conditions: the role of depressive symptoms. *Brazilian Journal of Psychiatry*, 32(2), 119-124.
- Rosnick, C. B., Wetherell, J. L., White, K. S., Andreescu, C., Dixon, D., & Lenze, E. J. (2016). Cognitive-behavioral therapy augmentation of SSRI reduces cortisol levels in older adults with generalized anxiety disorder: A randomized clinical trial. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 84(4), 345-352.
- Suveg, C., Kingery, J. N., Davis, M., Jones, A., Whitehead, M., & Jacob, M. L. (2017). Still lonely: Social adjustment of youth with and without social anxiety disorder following cognitive behavioral therapy. *Journal of anxiety disorders*, 52, 72-78.
- Yohannes, A. M., Willgoss, T. G., Baldwin, R. C., & Connolly, M. J. (2010). Depression and anxiety in chronic heart failure and chronic obstructive pulmonary disease: prevalence, relevance, clinical implications and management principles. *International journal of geriatric psychiatry*, 25(12), 1209-1221